III Piątek Wielkiego Postu

Tekst Ewangelii (*Mk* 12,28b-34): Zbliżył się także jeden z uczonych w Piśmie, który im się przysłuchiwał, gdy rozprawiali ze sobą. Widząc, że Jezus dobrze im odpowiedział, zapytał Go: «Które jest pierwsze ze wszystkich przykazań?» Jezus odpowiedział: «Pierwsze jest: Słuchaj, Izraelu, Pan Bóg nasz, Pan jest jeden. Będziesz miłował Pana, Boga swego, całym swoim sercem, całą swoją duszą, całym swoim umysłem i całą swoją mocą. Drugie jest to: Będziesz miłował swego bliźniego jak siebie samego. Nie ma innego przykazania większego od tych».

Rzekł Mu uczony w Piśmie: «Bardzo dobrze, Nauczycielu, słusznieś powiedział, bo Jeden jest i nie ma innego prócz Niego. Miłować Go całym sercem, całym umysłem i całą mocą i miłować bliźniego jak siebie samego daleko więcej znaczy niż wszystkie całopalenia i ofiary». Jezus widząc, że rozumnie odpowiedział, rzekł do niego: «Niedaleko jesteś od królestwa Bożego». I nikt już nie odważył się więcej Go pytać.

«Nie ma innego przykazania wi?kszego od tych»

Rev. D. Pere MONTAGUT i Piquet
(Barcelona, Hiszpania)

Dzisiaj, liturgia wielkopostna ukazuje nam miłość jako najgłębszy fundament spotkania z Bogiem: «Dusza nie może żyć bez miłości, zawsze pragnie coś kochać, gdyż powstała z miłości, gdyż Ja ją z miłości stworzyłem» (św. Katarzyna ze Sieny). Bóg jest wszechpotężną miłością, miłością bezgraniczną, miłością ukrzyżowaną: «To właśnie w krzyży możemy kontemplować tę prawdę» (Benedykt XVI). Ta Ewangelia to nie tylko samoobjawienie tego jak Bóg – w swoim Synu – chce być kochany. Poprzez przykazanie z Księgi Powtórzonego Prawa: «Będziesz miłował2Pana, Boga twojego» (Pwt 6,5) y inne z Księgi kapłańskiej: «będziesz miłował bliźniego jak siebie samego» (Kpł 19,18) Jezus doprowadza do pełni Prawo. On kocha Ojca, jak Bóg prawdziwy z Boga prawdziwego jak Słowo, które stało się ciałem; tworzy nową Ludzkość synów Boga, braci którzy miłują się miłością Syna.

Wezwanie Jezusa do komunii y misji domaga się udziału w jego własnej naturze, do intymności w którą trzeba wejść. Jezus nie domaga się nigdy bycia metą naszej modlitwy i miłości. Dziękuje Ojcu i żyje nieustannie w Jego obecności. Misterium Chrystusa przyciąga ku miłości Boga – niewidzialnego i nieosiągalnego – podczas gdy jednocześnie jest drogą do rozpoznania, prawdą w miłości, i życiem dla

braci widzialnych i obecnych. Najcenniejsze nie są ofiary spalane na ołtarzu, tylko Chrystus, który spala się jako jedyna ofiara y żertwa abyśmy w Nim byli jednym ołtarzem, i jedną miłością.

To zjednoczenie świadomości i miłości tkane przez Ducha Świętego pozwala by Bóg miłował się w nas; by wykorzystywał nasze zdolności, i udzielał siły miłowania jak sam Chrystus, jego miłością ojcowską i bratnią. To co Bóg zjednoczył w miłości, człowiek nie może tego rozdzielić. To jest właśnie wielkość tego, który podda się Królestwu Bożemu: miłość do drugiego nie jest już przeszkodą, a uniesienie pozwalające kochać jedynego Boga i całą masę braci.

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- „Dzisiejszy czas [Wielkiego Postu] jest szczególnie wskazany do praktykowania dobroczynności. Ci, którzy chcą świętować Paschę Pana uświęconym ciałem i duszą, powinni dołożyć wszelkich starań, aby osiągnąć przede wszystkim tę miłość” (św. Leon Wielki)

- „Wiara to pozostawienie miejsca dla tej miłości Boga; to pozostawienie miejsca na moc, na moc Boga, na moc kogoś, kto mnie kocha, kto jest we mnie zakochany i pragnie radości ze mną. To znaczy wierzyć. To jest wiara: zostawić miejsce, aby Pan przyszedł i mnie przemienił” (Franciszek)

- „(...) Święty Paweł Apostoł przypomina o tym: Kto miłuje bliźniego, wypełnił Prawo. Albowiem przykazania: Nie cudzołóż, nie zabijaj, nie kradnij, nie pożądaj, i wszystkie inne - streszczają się w tym nakazie: Miłuj bliźniego swego jak siebie samego! Miłość nie wyrządza zła bliźniemu. Przeto miłość jest doskonałym wypełnieniem Prawa” (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 2196)